

คู่มือจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
ข้าราชการ พนักงานราชการ
และพนักงานมหาวิทยาลัย
สายวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ปี พ.ศ. ๒๕๕๕

จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตระหนักถึงภาระหน้าที่และภารกิจของคณาจารย์ในการให้การศึกษาและพัฒนาบุคลากรของชาติ ซึ่งถือเป็นภารกิจที่สำคัญในการสร้างคนออกไปรับใช้สังคมและพัฒนาชาติ บ้านเมือง คณาจารย์เป็นคนที่มีความเกี่ยวข้องและเป็นที่ยอมรับของสังคมไทยในการสร้างทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพและคุณธรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จักต้องมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในการรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของคณาจารย์ที่ดี

โดยยึดแนวทางตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา
๖ ประการคือ

๑. ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
๒. ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
๓. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
๔. ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
๕. มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
๖. ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

จึงได้พิจารณากำหนดคู่มือจรรยาบรรณของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีไว้เป็นแนวทางปฏิบัติ จำนวน ๑๑ ข้อ ดังนี้

จรรยาบรรณต่อตนเอง

๑. คณาจารย์พึงศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีให้ทันสมัยอยู่เสมอ

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

๒. คณาจารย์พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด ๆ

๓. คณาจารย์พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

๔. คณาจารย์พึงปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เต็มเวลา เต็มกำลังความสามารถ

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

๕. คณาจารย์พึงมีความรัก ความศรัทธาต่อหน่วยงานของตน ช่วยเหลือส่งเสริม รักษาชื่อเสียงและรักษาผลประโยชน์ของหน่วยงาน

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

๖. คณาจารย์พึงให้เกียรติผู้บังคับบัญชา เคารพ เชื่อฟัง ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย

จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

๗. ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในด้านการปฏิบัติงาน ส่งเสริมสวัสดิการ สร้างขวัญกำลังใจ รับฟังความคิดเห็น ปกครองบังคับบัญชาโดยใช้หลักธรรมาภิบาล ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี

จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน

๘. คณาจารย์พึงเสริมสร้างความรู้รักสามัคคีในหมู่คณะ ปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานอย่างกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ ส่งเสริม เกื้อกูลซึ่งกันและกันเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย

จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ

๙. คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีจริยธรรม

จรรยาบรรณต่อประชาชน

๑๐. คณาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ต่อประชาชนด้วยความเสมอภาค จริงใจ ศรัทธาและสุภาพ

จรรยาบรรณต่อสังคม

๑๑. คณาจารย์พึงปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ประเทศชาติ และยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย

แบบแผนการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง

จรรยาบรรณข้อที่ ๑ คณาจารย์พึงศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีให้ทันสมัยอยู่เสมอ

แนวคิด

วิทยาการมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นคณาจารย์ในฐานะผู้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงต้องพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยใฝ่รู้ ศึกษา ค้นคว้า สร้างองค์ความรู้ที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ และทันต่อการเปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. ใฝ่ใจศึกษา ค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพของตนเองอยู่เสมอ เช่น
 - (๑) ศึกษาหาความรู้จากเอกสาร ตำรา และสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ
 - (๒) เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ
 - (๓) ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอยู่เสมอ
๒. นำความรู้และเทคโนโลยีมาศึกษา วิเคราะห์และประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม เช่น
 - (๑) วางแผนพัฒนาตนเองและพัฒนางาน
 - (๒) นำความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการเรียนการสอน
 - (๓) จัดทำและเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

จรรยาบรรณข้อที่ ๒ คณาจารย์พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ (Academic freedom) ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด ๆ

แนวคิด

คณาจารย์สามารถแสดงออกทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้ได้อย่างอิสระ และมีเสรีภาพบนพื้นฐานแห่งความถูกต้อง กอปรด้วยคุณธรรม จริยธรรม โดยไม่ถูกครอบงำด้วยอำนาจหรืออิทธิพลใด ๆ

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. กล่าวคิดกล้าแสดงออกทางวิชาการที่ถูกต้อง เช่น
 - (๑) พึงปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ ไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ
 - (๒) มีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ
 - (๓) พึงใช้เสรีภาพทางวิชาการโดยสุจริต
๒. กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี สอดคล้องกับเสรีภาพทางวิชาการ โดยไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด ๆ เช่น
 - (๑) มีความยุติธรรมและเที่ยงตรง
 - (๒) ยึดมั่นตามหลักจรรยาบรรณทางวิชาการ
 - (๓) นำเสนอและสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่ถูกต้อง โดยไม่หวั่นเกรงต่ออิทธิพลใด ๆ

จรรยาบรรณข้อที่ ๓ คณาจารย์พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

แนวคิด

การวิจัยต้องอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตามมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและสมเกียรติภูมิของนักวิจัย

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. วิจัยอย่างซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ เช่น
 - (๑) ต้องวิจัยด้วยความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น
 - (๒) แสวงหาทุนวิจัย และทำงานวิจัยอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม
๒. ตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย และต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด เช่น
 - (๑) ตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัย
 - (๒) อุทิศเวลาในการวิจัย
 - (๓) มีความรับผิดชอบในการวิจัย
๓. มีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาที่ทำวิจัย เช่น
 - (๑) มีพื้นฐานความรู้ ความชำนาญหรือประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ
 - (๒) รักษามาตรฐานและคุณภาพของงานวิจัยในสาขาวิชานั้น ๆ เพื่อป้องกันความเสียหายต่อวงการวิชาการ
๔. นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต เช่น
 - (๑) การใช้คนหรือสัตว์เป็นตัวอย่างทดลอง ต้องทำในกรณีที่ไม่มีทางเลือกอื่นเท่านั้น
 - (๒) นักวิจัยต้องดำเนินการวิจัยโดยมีจิตสำนึกที่จะไม่ก่อความเสียหายต่อคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
 - (๓) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดแก่ตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาและสังคม

๕. นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย เช่น

(๑) นักวิจัยต้องมีความเคารพในสิทธิของมนุษย์ที่ใช้ในการทดลองโดยต้องได้รับความยินยอมก่อนทำการวิจัย

(๒) นักวิจัยต้องปฏิบัติต่อมนุษย์และสัตว์ที่ใช้ในการทดลองด้วยความเมตตา ไม่คำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ทางวิชาการจนเกิดความเสียหายที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง

(๓) นักวิจัยต้องดูแลปกป้องสิทธิประโยชน์ และรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

๖. นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย เช่น

(๑) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ไม่ทำงานวิจัยด้วยความเกรงใจ

(๒) นักวิจัยต้องปฏิบัติงานวิจัยโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์และไม่มีอคติมาเกี่ยวข้อง

(๓) นักวิจัยต้องเสนอผลงานวิจัยตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการวิจัย โดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือต้องการสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น

๗. นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ เช่น

(๑) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบและรอบคอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย

(๒) นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยคำนึงถึงประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่เผยแพร่ผลงานวิจัยเกินความเป็นจริง โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง

(๓) นักวิจัยพึงเสนอผลงานวิจัยตามความเป็นจริง ไม่ขยายผลข้อค้นพบโดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

๘. นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น เช่น

(๑) นักวิจัยพึงมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างความเข้าใจในงานวิจัยกับเพื่อนร่วมงานและนักวิชาการอื่น ๆ

(๒) นักวิจัยพึงยอมรับฟัง แก้ไขการทำวิจัยและการเสนอผลงานวิจัยตามข้อเสนอแนะที่ดี เพื่อสร้างความรู้ที่ถูกต้องและสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้

๙. นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ เช่น

(๑) นักวิจัยพึงไตร่ตรองหาหัวข้อการวิจัยด้วยความรอบคอบและทำการวิจัยด้วยจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังปัญญาของตนเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญของสถาบันและประโยชน์สุขต่อสังคม

(๒) นักวิจัยพึงรับผิดชอบต่อในการสร้างสรรค์ผลงานวิชาการเพื่อความเจริญของสังคม ไม่ทำการวิจัยที่ขัดกับกฎหมาย ความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๓) นักวิจัยพึงพัฒนาบทบาทของตนให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้นและอุทิศเวลา น้ำใจ ทรัพยากรส่งเสริมพัฒนาความรู้ จิตใจ พฤติกรรมของนักวิจัยรุ่นใหม่ให้มีส่วนร่วมสร้างสรรค์ความรู้แก่สังคมสืบไป

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

จรรยาบรรณข้อที่ ๔ คณาจารย์พึงปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เต็มเวลา เต็มกำลังความสามารถ

แนวคิด

คณาจารย์ต้องอุทิศเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความขยันหมั่นเพียร เต็มกำลังความสามารถ ยึดถือความซื่อสัตย์ สุจริตเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ สังคมส่วนรวมและประเทศชาติเป็นหลัก

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เช่น
 - (๑) ใช้เวลาราชการ เพื่อประโยชน์ทางราชการอย่างแท้จริง ไม่เบียดบังเวลาเพื่อประโยชน์ส่วนตัว
 - (๒) ใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ และไม่เบียดบังมาเพื่อประโยชน์ตนเองและพวกพ้อง
 - (๓) ปฏิบัติงานในหน้าที่โดยไม่แสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบ
๒. ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ เต็มเวลา เช่น
 - (๑) ตรงต่อเวลา ใช้เวลาของราชการให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม
 - (๒) ไม่ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ในการปฏิบัติราชการ
 - (๓) ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็ว รอบคอบ ถูกต้อง มีเหตุผล

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

จรรยาบรรณข้อที่ ๕ คณาจารย์พึงมีความรัก ความศรัทธาต่อหน่วยงานของตน ช่วยกันส่งเสริม ร่วมกันรักษาชื่อเสียงและรักษาผลประโยชน์ของหน่วยงาน

แนวคิด

คณาจารย์ต้องร่วมกันพัฒนาหน่วยงานและมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศในทุกพันธกิจ ร่วมกันรักษาชื่อเสียงและผลประโยชน์ของหน่วยงาน

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. สร้างความรักความศรัทธาต่อหน่วยงานของตนเอง เช่น
 - (๑) ร่วมกันปลูกจิตสำนึกของบุคลากรในหน่วยงานให้มีความศรัทธาในหน่วยงานของตนเอง
 - (๒) พึงช่วยเหลือกันในทางที่ชอบ เพื่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี อันเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน
๒. ส่งเสริมรักษาชื่อเสียงของหน่วยงานและมหาวิทยาลัย เช่น
 - (๑) เสียสละร่วมกันพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีชื่อเสียง
 - (๒) ไม่ปฏิบัติตนที่จะทำให้ชื่อเสียงของหน่วยงานและของมหาวิทยาลัยเกิดความเสื่อมเสีย
 - (๓) ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีงามและเป็นแบบอย่างที่ดี
๓. รักษาผลประโยชน์ของหน่วยงานและมหาวิทยาลัย เช่น
 - (๑) ช่วยกันดูแลรักษาทรัพย์สินของทางราชการ
 - (๒) ใช้ทรัพย์สินของทางราชการให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงความประหยัด คำนึงค่า
ระมัดระวังอย่าให้เกิดความเสียหาย

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

จรรยาบรรณข้อที่ ๖ คณาจารย์พึงให้เกียรติผู้บังคับบัญชา เคารพ เชื่อฟัง ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย

แนวคิด

คณาจารย์ต้องให้เกียรติและเคารพผู้บังคับบัญชา ปฏิบัติตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายด้วยความเอาใจใส่

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. ให้เกียรติและเคารพผู้บังคับบัญชา เช่น
 - (๑) ปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี
 - (๒) แสดงความคิดเห็นที่แตกต่างด้วยความอ่อนน้อม เคารพผู้บังคับบัญชา
๒. เชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการโดยชอบ เช่น
 - (๑) เต็มใจปฏิบัติตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
 - (๒) ตรงต่อเวลา และรับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเต็มความสามารถ

ส่วนที่ ๖

จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

จรรยาบรรณข้อที่ ๗ ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในด้านการปฏิบัติงาน ส่งเสริมสวัสดิการ สร้างขวัญกำลังใจ รับฟังความคิดเห็น ปกครองบังคับบัญชาโดยใช้หลักธรรมาภิบาลและประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี

แนวคิด

ผู้บังคับบัญชาต้องเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน การพัฒนาความรู้ การสร้างขวัญกำลังใจ และรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองด้วยหลักกฎหมายและหลักคุณธรรม

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. ดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ส่งเสริมสวัสดิการ สร้างขวัญและกำลังใจ เช่น
 - (๑) ให้คำปรึกษาเสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่
 - (๒) ยกย่องส่งเสริมผู้ปฏิบัติงานที่ดี
๒. รับฟังความคิดเห็น บริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น
 - (๑) การดำเนินการกิจกรรมใด ๆ พึงให้ทุกส่วนงานที่มีความเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา
 - (๒) ให้ความยุติธรรม ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
 - (๓) ให้เกียรติผู้ใต้บังคับบัญชา คำนึงถึงคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชน
 - (๔) ปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักกฎหมายและหลักคุณธรรม

ส่วนที่ ๗

จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน

จรรยาบรรณข้อที่ ๘ คณาจารย์พึงเสริมสร้างความรู้รักสามัคคีในหมู่คณะ ปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานอย่างกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ ส่งเสริม เกื้อกูลซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย

แนวคิด

การปฏิบัติงานในองค์กรต้องอาศัยความร่วมมือ เพื่อผนึกกำลังในการสร้างสรรค์และพัฒนาให้เกิดพลัง และศักยภาพ คณาจารย์ต้องรู้รักสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน เพื่อการพัฒนาวิชาชีพและมหาวิทยาลัย

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. สร้างความรู้รักสามัคคีให้เกิดในองค์กร เช่น
 - (๑) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานอย่างกัลยาณมิตร
 - (๒) ช่วยเหลือ เกื้อกูล เพื่อนร่วมงานตามโอกาสและความเหมาะสมด้วยความเต็มใจ
 - (๓) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน
 - (๔) มีความสุภาพ ให้เกียรติ และเคารพนับถือเพื่อนร่วมงาน
๒. ให้คำปรึกษาแก่เพื่อนคณาจารย์ตามโอกาสและความเหมาะสม เช่น
 - (๑) ให้คำปรึกษาการจัดทำผลงานเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ
 - (๒) ให้คำแนะนำการผลิตสื่อการเรียนการสอน
 - (๓) ให้คำปรึกษา แนะนำในการพัฒนาศักยภาพของเพื่อนร่วมงาน
 - (๔) แสดงความยินดี หรือแสดงความเห็นใจตามโอกาสอันควร

ส่วนที่ ๘

จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ

จรรยาบรรณข้อที่ ๙ คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีจริยธรรม

แนวคิด

คณาจารย์ต้องปฏิบัติต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม มีน้ำใจ ใช้วาจาสุภาพ ไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ และรักษาความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการ

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. พึงใช้ภาษา ถ้อยคำ สำนวนที่ชัดเจนสุภาพ เหมาะสม และเข้าใจง่ายในการสื่อความหมายต่อนักศึกษาและผู้รับบริการที่มาติดต่อราชการ เช่น

(๑) ใช้วาจาสุภาพ

(๒) มีทักษะในการใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างเหมาะสม

๒. ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ของตนเองในการแสวงหาผลประโยชน์จากนักศึกษาและผู้รับบริการ เช่น

(๑) ไม่เรียกร้อยหรือรับค่าตอบแทนจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการโดยมิชอบ

๓. พึงให้ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยต่อนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความเต็มใจและรวดเร็วทันเวลา เช่น

(๑) แจ้งผลการเรียนแก่นักศึกษาอย่างรวดเร็ว

๔. พึงให้บริการต่อนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี มีความเสมอภาค ประหยัด ถูกต้อง ปราศจากอคติ ตลอดจนรักษาความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการ เช่น

(๑) ให้บริการแก่ผู้รับบริการด้วยความเต็มใจ

(๒) ปฏิบัติต่อนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความเท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติและยุติธรรม

(๓) ไม่เปิดเผยความลับของนักศึกษาโดยไม่สมควร

๕. พึงละเว้นการแนะนำนักศึกษาและผู้รับบริการให้ดำเนินการใด ๆ ที่ผิดกฎหมายและศีลธรรม เช่น

(๑) ไม่ชี้มนักศึกษาและผู้รับบริการให้ปฏิบัติในทางที่ผิดกฎหมายและผิดศีลธรรม

ส่วนที่ ๙

จรรยาบรรณต่อประชาชน

จรรยาบรรณข้อที่ ๑๐ คณาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ต่อประชาชนด้วยความเสมอภาค จริงใจ ศรัทธา และสุภาพ

แนวคิด

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงเป็นความเชื่อมโยงที่ต้องทำให้มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ประสานสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนในทุกสาขาอาชีพ

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. ให้การบริการที่ดีต่อประชาชน เช่น
 - (๑) ให้ความช่วยเหลือประชาชนด้วยความเต็มใจ
 - (๒) ให้เกียรติแก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพ คำนึงถึงคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชน
 - (๓) ให้บริการด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อมีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ
๒. รับฟังความคิดเห็นจากประชาชน เช่น
 - (๑) รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนด้วยความเต็มใจและให้เกียรติ
 - (๒) ใส่ใจ ให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของประชาชน

ส่วนที่ ๑๐

จรรยาบรรณต่อสังคม

จรรยาบรรณข้อที่ ๑๑ คณาจารย์พึงปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ประเทศชาติและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แนวคิด

คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคมและประเทศชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นไทย พัฒนาและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. มีส่วนร่วมในกิจกรรมการอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริม และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ เช่น

- (๑) เข้าร่วมกิจกรรมตามเทศกาลและวันสำคัญทางศาสนา
- (๒) เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและชุมชน
- (๓) ส่งเสริมและเผยแพร่แหล่งทางวัฒนธรรมให้เป็นที่รู้จัก

๒. ร่วมพิทักษ์ ปกป้อง สืบสาน ส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและของชาติ เช่น

- (๑) ศึกษาค้นคว้า และรวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๒) นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัย
- (๓) ส่งเสริมและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นและของชาติให้เป็นที่รู้จัก

๓. รวบรวมข้อมูลและเลือกสรรกิจกรรมที่เหมาะสม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ และนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น

- (๑) ให้ความร่วมมือและบริการทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ
- (๒) เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ชุมชนในท้องถิ่น
- (๓) นำศิษย์ไปบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ในแหล่งชุมชน

๔. เป็นผู้นำในการช่วยเหลือ เกื้อกูล แก่ชุมชนและท้องถิ่น เช่น

- (๑) รณรงค์และเชิญชวนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ
- (๒) ให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนเมื่อเกิดภัยต่าง ๆ
- (๓) ชี้แนะ แนวทางและให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ

๕. อํารง ปกป้อง รักษา และสงเสริมไวซึ่งการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น

- (๑) เติตทุนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
 - (๒) ศึกษากฎหมายให้เข้าใจอย่างถ่องแท้
 - (๓) ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
๖. มีจิตสำนึกประชาธิปไตย เช่น
- (๑) สงเสริมและเผยแพร่การปกครองระบอบประชาธิปไตย
 - (๒) ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งในทุกระดับ
 - (๓) เคารพและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
 - (๔) สมัครเข้ารับการสรรหา หรือ เลือกตั้งตามสิทธิอันพึงมี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(ดร.อาชวี เตาลานนท์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

